

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Vi havde jo debatten om fattigdomsgrænsen den anden dag, og jeg kan forstå på hr. Bjørn Medom Nielsen, at hr. Bjørn Medom Nielsen ønsker sat et stempel i panden på de familier, som er på kontanthjælp, fordi der pr. definition er problemer. Det tror jeg sådan set at familierne på kontanthjælp vil have sig frabedt.

Det handler om, at vi nu går ind og fokuserer på og hjælper i de familier, hvor der problemer, i og for sig uanset hvad indkomsten er. Det er på den måde, jeg synes at man skal læse den pågældende definition.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Tak til Venstres ordfører for en blankpoleret ordstrøm. Vi forstår, at regeringen nu også har svunget sig op til, at der skal nedsættes en kommission på familieområdet. Tillykke med det! Det kunne jo være interessant på et tidspunkt at få en oversigt over alle de kommissioner og udvalg, som regeringen har nedsat for at undgå at skulle gøre noget.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge Venstres ordfører sådan helt oprigtigt: Mener hr. Hans Andersen, at de udsatte børn i Danmark har fået det bedre eller dårligere i de sidste 4 år?

Når jeg spørger, er det altså, fordi der er over 30.000 børn, der er ramt af kontanthjælpsloftet; andelen af unge, der får en ungdomsuddannelse, er faldet med 25 pct.; der er en markant stigning af børn, der skal have en socialpædagogisk indsats; der er skåret i daginstitutionerne med en lille milliard kroner om året over de sidste 4 år.

Tror Venstres ordfører, at den udvikling, jeg her har beskrevet, har gavnet de udsatte børn, eller kan vi i hvert fald ikke mødes der, hvor vi er enige om, at der virkelig er brug for at få vendt udviklingen og gøre noget andet end det, der er gjort hidtil?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Vi kan blive enige om, at vi skal gøre noget mere.

Vi sætter nu ind med en styrkelse af fagligheden i folkeskolen, og det er jo netop for at hjælpe de udsatte børn og unge mennesker, som ikke nødvendigvis får den største støtte hjemmefra,

men har brug for, at de i løbet af folkeskolen lærer det, de skal. Det er den ene ting.

Den anden ting er jo, at der er sat massivt ind med muligheder for, at i familier, hvor faderen desværre drikker for meget, kan faderen komme i et behandlingstilbud, og det er således, at man nu også udeomkring i de enkelte amter er meget optaget af at have fokus på, om der er børn i den familie, og hvad man kan gøre for at hjælpe og støtte op omkring familien. Børn i misbrugsfamilier er en vanskelig problemstilling, og vi har også nu iværksat tiltag, der skal gøre, at vi kan løse det problem. Så jeg synes sådan set, at vi er på rette vej, men vi kan godt gøre mere.

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu var mit spørgsmål sådan set, om Venstres ordfører mener, at de udsatte børn har fået det bedre i de sidste 4 år, siden regeringen trådte til.

Har de 30.000 børn, hvis forældre har oplevet en markant nedgang i økonomien, fået det bedre? Har de 25 pct., som er den andel af unge, der ikke får en kompetencegivende uddannelse, fået et bedre liv, siden den nye regering trådte til? Har de børn, der skal gøres en øget socialpædagogisk indsats for – efter at den nye regering er trådt til – fået det bedre? Eller må regeringen erkende, at i hvert fald i de sidste 4 år har dens socialpolitik spillet fuldstændig fallit?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg kan konstatere, at flere og flere får et arbejde. Flere og flere familier oplever, at faren eller moren får et arbejde og dermed også får endnu bedre forudsætninger for at skabe et godt liv for familien. Det er én ting, man kan konstatere, og det er positivt, at det går i den rigtige retning.

Ud over det er der jo en lang række tiltag, hvor det handler om at forbedre og støtte op omkring de familier, der har det svært dér, hvor børnene også er udsatte. Det synes jeg da er vigtigt. Ikke mindst hele kommunalreformen er et væsentligt skridt i retning af, at vi altså nu skal have fastlagt ansvaret entydigt. Vi skal have fokus på at gøre noget for de mest udsatte i vores samfund, og det gør vi altså ved at placere et entydigt ansvar hos kommunerne, således at de kan tage fat og gøre en forskel, så familierne ikke sættes mellem to stole.